

RADY DLA RODZICÓW MOTYWOWANIE DZIECKA DO NAUKI

Życie pozostawiło nas przed faktem zdalnego nauczania, wielu rodziców zadaje sobie pytanie „Jak w takiej sytuacji motywować dziecko do nauki?” Każde dziecko motywuje coś innego, każde będzie inaczej reagować na różne sposoby pomocy ze strony dorosłych. Dlatego też warto podejść do tematu elastycznie i dobierać metody w zależności od swojej pociechy i jej indywidualnych predyspozycji.

JEŚLI CHCESZ POMÓC DZIECKU ZWIĘKSZYĆ MOTYWACJĘ DO NAUKI:

- **PODKREŚLAJ ZNACZENIE NAUKI W ŻYCIU CZŁOWIEKA**

Dziecko powinno zrozumieć, po co w ogóle ma się uczyć. Trzeba przystępnie wyjaśnić mu, do czego przydaje się wiedza uzyskana w szkole. Nasza pociecha powinna mieć świadomość, że edukacja jest bardzo praktyczna i czyni nasze życie łatwiejszym. Ważne aby doszło do zamiany „muszę się nauczyć” na „chcę się nauczyć”. Jeśli rodzice deklarują, że nauka jest dla nich ważna, to i dzieci tak uważają.

- **NAUCZ DZIECKO TRAKTOWAĆ NAUKĘ JAKO WYZWANIE**

Po pierwsze – musimy walczyć z nudą i rutyną. Nic tak bardzo nie demotywuje dziecka, jak siedzenie nad książką czy rozwiązywanie wciąż tych samych zadań. Nauka, by była przyjemniejsza i wciągała dziecko, musi być interesująca i zaskakująca. W domowych warunkach możemy przeprowadzić niejeden eksperyment naukowy z fizyki, przyrody czy też biologii. Pokazuj jak wartościowe jest robienie czegoś, czego jeszcze nigdy się nie robiło, a co wydaje się trudne.

- **OKAZUJ ŻYCZLIWE ZAINTERESOWANIE SPRAWAMI SZKOLNYMI DZIECKA**

Zamiast wypytywać i kontrolować, raczej słuchaj uważnie jakie trudności napotyka dziecko - okaż zrozumienie dla jego uczuć. W przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki – nie zaprzeczaj jego uczuciom mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia: „Widzę, że jest Ci bardzo smutno z tego powodu..., że jesteś rozczarowany..., że zadanie to sprawia Ci trudność”. Zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które z nich wydają się możliwe do zrealizowania.

- **WSPIERAJ, A NIE WYRĘCZAJ**

Należy wdrażać dziecko do samodzielnej pracy. Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek. W procesie uczenia się

ważną rolę odgrywa samokontrola wykonanej pracy. Należy dziecko przyzwyczajać do podejmowania wysiłku, do pokonywania trudności, wtedy uwierzy we własne możliwości.

- **CHWAŁ – ZA OSIĄGNIĘCIA, A NIE STOPNIE ORAZ DOCENIAJ ZA WŁOŻONY WYSIŁEK**

Nie porównuj dziecka do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego poziomu jego umiejętności – uświadamiasz mu w ten sposób postępy i motywujesz do dalszej pracy.

- **PODKREŚLAJ SUKCESY, ZAMIAST BRAKÓW.**

Jeśli dziecko ma ogromne problemy z jakimś przedmiotem, zachęć je, by na lodówce pojawiła się kartka: „Co już umiem”. Codziennie przed snem zapiszcie na niej to, czego dziś dziecko się nauczyło oraz to, w czym jest kompetentne. Nawet, jeśli to będą tylko dwie daty lub cztery słówka. Zwróć uwagę dziecka, jak szybko kartka się zapełniała, o ile stało się mądrzejsze przez kilka dni.

- **ROZMAWIAJ Z DZIECKIEM O JEGO ZAINTERESOWANIACH, CELACH I PLANACH NA PRZYSZŁOŚĆ**

Zadawaj pytania, które skłaniają do zastanowienia się nad znaczeniem wykształcenia: „Co dla Ciebie w życiu jest ważne? Dlaczego wybierasz właśnie tę szkołę? W jaki sposób zamierzasz osiągnąć swój cel np. zostać informatykiem?”

- **POKAZUJ AUTORYTETY**

Motywacją do działania bywają również osiągnięcia innych osób, szczególnie tych, które znamy. Nic bardziej nie przekonuje niż realny dowód sukcesu. Szukajmy autorytetów wokół Naszego dziecka. Zwracajmy uwagę na jego zainteresowania i pokazujmy pozytywne aspekty edukacji na przykładach osób znanych i lubianych z tej branży.

- **NIE POZWÓL DZIECKU, BY ŹLE MÓWIŁO O SOBIE**

Często mamy okazję słyszeć, że dziecko źle mówi o sobie: „jestem głupi”, „nie dam rady”, „i tak mi się nie uda”. Są to głosy, które są wrogami sukcesu. Czasem nieświadomie nadajemy dziecku etykietkę, która ogranicza ich nadzieję, marzenia i możliwości. Sprawiamy, że dziecko zaczyna źle myśleć o sobie. Lęk przed niepowodzeniem powoduje u tych dzieci występowanie tendencji do rezygnacji, formułowanie niskich aspiracji i niskich oczekiwań oraz unikanie zadań, czy wręcz wagarowania.

- **BUDUJ W DZIECKU POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI**

Dziecko będzie myślało pozytywnie o sobie, gdy będzie miało poczucie

własnej wartości. Rolą rodziców jest pomóc wykształcić w dziecku energię i inicjatywę, by dziecko myślało: „Może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale za to najlepiej śpiewam, czy gram w piłkę”. Jest to szczególnie ważne w okresie dojrzewania, bo wówczas często jedynym źródłem poczucia własnej wartości jest akceptacja grupy rówieśniczej. Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych okazji do nauki, zabawy, poznania ciekawych ludzi.

Kluczem do sukcesu jest miłość i akceptacja!!!

Najważniejszą sprawą w zakresie motywowania dzieci do nauki jest ich akceptacja przez rodziców. Dziecko, które wyrasta w atmosferze akceptacji, poczuciu, że jest kochane i szanowane, łatwiej przyjmie nasz punkt widzenia. Dziecko, które nabierze wiary i pewności siebie, łatwiej pokona problemy i chętniej będzie stawiało czoła przeciwnościom.